

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 11 augustus 2021

Thema: Vaar naar diep water

Voorganger: Gretha Stelpstra

[Opening lied nr. 129: Iepenje my foar jo goedens](#)

Welkom en inleiding op het thema

Welkom bij deze viering, bij dit oecumenisch meditatief avondgebed in de traditie van Taizé.

Deze keer heb ik gekozen voor een overdenking van Hille Vlasman*. Zijn woorden raakten me een poosje geleden en steeds weer komt de kern in mijn gedachten: 'Vaar naar diep water'.

* Uit: *Vaar naar diep water*, H. Vlasman (2016)

[Lied nr. 47: Veni lumen cordium](#)

Lezing uit Lucas 5: 1-11

'Toen hij eens aan de oever van het Meer van Gennesaret stond en het volk zich om hem verdrong om naar het woord van God te luisteren, zag hij twee boten aan de oever van het meer liggen; de vissers waren eruit gestapt, ze waren bezig de netten te spoelen. Hij stapte in een van de boten, die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen; hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot. Toen hij was opgehouden met spreken, zie hij tegen Simon: 'Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.'

Overdenking

Voordat Jezus zijn eerste discipelen de taak gaf om 'vissers van mensen' te worden, klinkt eerst de opdracht: 'Vaar naar diep water...'

Een vreemd voorstel: vissen doe je immers 's nachts, niet als de zon is opgekomen. Even protesteert Simon: *'Meester, de hele nacht hebben wij*

gezwoegd en niet gevangen'. Maar zijn verzet is zwak: 'Maar omdat u het zegt, zal ik de netten uitwerpen'.

'Vaar naar diep water...' Het klinkt als: 'Nu je in een beslissende fase van je leven bent gekomen, kun je er niet meer omheen. Kijk het maar recht in de ogen, datgene waar je ten diepste het aller bangste voor bent. "The thing most feared." Zie het onder ogen en vaar erop af. Wees niet bang, ik blijf bij je.'

Als je niet oppervlakkig wilt leven, kun je diepgang in je leven niet vermijden. Zelfkennis is essentieel. De uitdaging ligt hierbij in het onder ogen zien wat je het meest vreest. Confrontatie om tot verandering te komen. Want opgesloten zitten in je angst is het tegendeel van Gods belofte: bevrijding.

[Lied nr. 3: La ténèbre n'est point ténèbre devant toi](#)

Vervolg overdenking

Afkoersen op 'diep water' kan veel van je vergen. Onmisbaar hierbij is een vertrouwenwekkende stem waarin doorklinkt dan niets en niemand, 'hoogte noch diepte' je kan scheiden van de liefde van God. Tussen de regels door hoorbaar in die Visser aan boord. Sprekend Gods evenbeeld.

De leerlingen van Jezus ontvangen de opdrachten om vissers van mensen te worden. Maar voor je een ander kunt redden vanuit alles waar een mens in verstrikt kan raken, zul je eerst gewaar moeten worden wat bevrijding, redding voor jezelf betekent. Daarom: 'Vaar naar diep water...'

In de diepte worden de netten uitgeworpen. Voorbij al je oppervlakkige lagen van oordeel, vooroordelen, frustraties, gevoeligheden. Voorbij je voortdurende behoefte aan waardering en complimenten, moeite met kritiek. Voorbij alles wat je zomaar optilt of neerhaalt. Voorbij de vluchtige nervositeit van de waan van de dag. In de diepte ligt je schat.

De dichter van Psalm 139 kende dit ook:

*'Heer die mij ziet zoals ik ben,
Dieper dan ik mijzelf ooit ken, kent Gij mij...
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.'*

Als de in de diepte geworpen netten worden opgehaald, is de opbrengt wonderbaarlijk groot. Nooit geweten dat je dit in je had. Je diepste zelf. Het kan verbijsteren, verwonderd, versteld doen staan. Opnieuw klinkt de vertrouwenwekkende stem: *'Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen.'*

Gevangen vis wacht doorgaans geen toekomst. Bij 'mensen vangen' betekent het Griekse woord voor 'vangen': vangen èn in leven laten. Leven dat verloren lijkt weer teruggeven. Het is leven herstellen en teruggeven, gelijk de Visser die geen enkele diepte schuwt.

'En nadat ze de boten aan land hadden gebracht, lieten ze alles achter en volgden hem.'

Stilte

Voorbeden met gezongen acclamatie [lied nr 29: Kyrie eleison 2x](#)

- Vader-God, van tijd tot tijd zitten we allemaal in zo'n beslissende fase van ons leven waarin we er niet meer omheen kunnen om naar diep water te varen. Om datgene waar we ten diepste het aller bangste voor zijn, recht in de ogen te kijken. Geef ons dan de moed het onder ogen te zien en erop af te varen. U hebt beloofd: 'Wees niet bang, ik blijf bij je.'

Laat ons samen zingen...

- (eigen voorbede)

Laat ons samen zingen...

[Lied nr. 57: Benedictus qui venit](#)

Avondgebed

Onze Vader, die dichtbij is,
laat uw liefdevolle naam stralen,
laat uw liefde stromen,
laat ons de weg van uw liefde gaan,
zoals u heeft voorgedaan.
Geef ons vandaag de liefde die we nodig hebben,
vergeef ons onze liefdeloosheid
zoals ook wij het gebrek aan liefde van anderen vergeven,
en bewaar ons voor het kwaad van de haat.
Want van u is de liefde, tot in eeuwigheid!
Amen. (Jos Douma)

[Lied nr. 109: Fiez-vous en Lui](#)